

تأملی و تفکری بر

رشد

شماره ۲۲، نوامبر ۲۰۰۸

مهاجرین داخلی – استقرار در "محدوده‌های جغرافیایی مورد توجه و تمرکز سیستماتیک"

بیت‌العدل اعظم در پیام ۲۷ دسامبر ۲۰۰۵، در بحث از شیوه‌های گوناگون مورد نیاز "برای وصول به مقصد والای تأسیس ۱۵۰۰ برنامه فشرده رشد" فرمودند که، "حمایت محدودهای جغرافیایی از طریق اعزام مهاجرین نیز به همان اندازه قابل اهمیت خواهد بود." به علاوه، این پیام روشن می‌سازد که مهاجرین، اعم از کوتاه مدت یا بلندمدت، در کجا باید مستقر شوند و چگونه باید مورد استفاده قرار گیرند. بیت‌العدل اعظم توضیح می‌دهند که مهاجرین باید در "نقاط استراتژیک" در محدوده‌هایی مستقر گردند که خدمت آنها "چه به منظور تقویت مساعی مبذوله برای تأسیس تمهیدات رشد سریع و چه برای ثبات دادن به ادوار فعالیت‌ها در آینده نزدیک" مورد استفاده قرار گیرد. زیرا در هر فعالیتی که برای پیشبرد حرکت محدوده‌های جغرافیایی تعهد می‌شود، مهاجرت عنصری است که باید در چارچوب اقدام ادغام گردد.

در طی نقشه پنج‌ساله گذشته، بیت‌العدل اعظم خاطر نشان فرمودند که مهاجرین "دارای تجربه شرکت در برنامه‌های مؤسسه‌های آموزشی" می‌توانند با احبای محلی در پیشبرد جریان رشد در منطقه آنها همکاری نمایند. چنین تجربه‌ای برای مساعی مهاجر "در حمایت از فعالیت در سطح عامه مردم" حائز اهمیتی بنیادی است. به موازات آن، بسیاری از یاران اکنون از مهارت‌ها و بینش‌هایی مرتبط با فعالیت‌های اساسی، ملاقات‌های خانگی، و فعالیت‌های گسترده تبلیغی برخوردار شده‌اند که آنها را بیش از پیش قادر ساخته که پویایی لازم را برای حرکت دادن محدوده‌ای به سوی برنامه فشرده رشد برانگیزند یا آن را تقویت نمایند. مهاجرین مخلص و خدومی که دارای تجربه در چارچوب نقشه هستند، با هدایت تشکیلات، به نحوی که در اهداف استراتژیک استقرار داده شوند، می‌توانند به جریان دخول افواج مقبلین "نیروی محرکه‌ای ببخشند که نباید اهمیتی آن را قلیل شمرد."^۱

گزارش‌هایی که ذیلاً نقل می‌گردد نتایج مثبت حاصل از مجهودات متمرکز مهاجرین داخلی را که قیام به کمک در تحقق اهداف در کشورهای خویش نموده‌اند، به خوبی به تصویر می‌کشد. این نسخه از خیرنامه فقط یادگیری اولیه در این زمینه را بیان می‌کند اما گزارش‌ها بر تأثیری که مهاجرین، غالباً در مدت زمانی کوتاه، بر پیشبرد نقشه داشته‌اند، شهادت می‌دهد. امید چنان است که این گزارش‌ها کلام بیت‌العدل اعظم در دعوت ایشان در سال ۲۰۰۷ از مهاجرین را به وضوح به یاران یادآوری نماید: "نفوسی که قادرند در خط مقدم فعالیت به همکاران خود ملحق شوند، حتی لحظه‌ای درنگ ننمایند" (ترجمه – پیام ۹ مارس ۲۰۰۷).

XXXXXXXXXX

فیلیپین

دو مرد جوان ۱۸ و ۲۰ ساله که دو مرتبه به عنوان مهاجرین کوتاه‌مدت داخلی قیام کرده‌اند، نمونه بارز این واقعت بوده‌اند که مبادرت به فعالیت‌ها در چارچوب اقدام، سبب افزایش قابلیت و تقویت عشق به حضرت بهاء‌الله می‌شود. بعد از آن که این دو نفر با قابلیت تمام به عنوان مهاجر در محدوده جغرافیایی سانتو توماس که دارای برنامه فشرده رشد است، به خدمت پرداختند، نهادهای محدوده جغرافیایی از آنها خواستند به محدوده جغرافیایی بی جنب و جوش مگپت Magpet بروند؛ این محدوده دارای تعداد اندکی احبای است که کتاب اول مؤسسه روحی را به پایان رسانده‌اند اما فعالیت امری دیگری نداشتند.

^۱ پیام ۹ ژانویه ۲۰۰۱ خطاب به کنفرانس هیات‌های مشاورین قرآنی / پیام بهائی شماره ۲۵۸

^۲ ترجمه – پیام ۹ مارس ۲۰۰۷ خطاب به احبای عالم

^۳ همان مأخذ

این دو جوان مخلص و خدوم به سرعت، روحی جدید در دومین مکان مهاجرتی خود دمیدند. آنها چهار کلاس نوجوانان دایر، حلقه‌های مطالعه را تأسیس کردند، و معدودی از احبای محلی را به سرعت در سلسله دروس پیش راندند. وقتی چند تن از احبای محلی به کتاب سوم رسیدند، مهاجرین در تأسیس کلاس‌های اطفال به آنها کمک کردند. ده خانواده الهام گرفتند که میزبانی جلسات دعا را به عهده بگیرند که حدود هفتاد نفر را به خود جذب کرد. کسانی که به مطالعه کتاب دوم مشغول بودند همراه با مهاجرین دست به ملاقات‌های خانگی زدند. کل این فعالیت با حمایت محبت‌آمیز و مستمر نهادهای بهائی منطقه‌ای و نیز اعضاء هیأت معاونت صورت گرفت، که مکرراً پیام‌هایی با مهاجرین رد و بدل می‌کردند تا آنها را هدایت و تشویق نمایند و ضمناً در ارزیابی پیشرفت منطقه به آنها مساعدت کنند.

اگرچه مهاجرین جوان مزبور هنوز به سنی نرسیده بودند که به عضویت محفل روحانی محلی در آیند، اما توانستند به محفل کمک کنند جلسات ضیافت نوزده روزه را به نحوی منظم و مرتب تشکیل دهد و یکی از ایام متبرکه را نیز برگزار نماید. این اجتماعات روحانی، که تا چهل نفر از نفوس در سنین متفاوت را به خود جذب نموده، به احیاء و اعضاء جامعه و ایجاد انگیزه در آنها کمک کرده است. یکی از مهاجرین، در نگاهی به گذشته، چنین اظهار داشت:

بعضی از احبای اظهار می‌داشتند که این [کشور] مانند روحی است که در اثر "جو فوق‌العاده روحانی خود" در حال بیدار شدن و اعتلاء یافتن است. همه در اثر تلاوت ادعیه و خواندن کلام الهی عمیقاً تأثیر پذیرفتند. بعضی از احبای بیان می‌کردند که چگونه این کلمات اعماق وجود آنها را تحت تأثیر قرار داده و چگونه می‌توانند تعالیم را در زندگی روزانه خود و در شرکت در جامعه بهائی به کار ببرند. ما بسیار مسرور و مشوقیم که این مانده روحانی را که جمال مبارک برای ما فراهم فرموده با دیگران سهیم شویم.

بزرگترین موهبتی که این دو مؤمن مخلص به جامعه جدیدشان اهداء کرده‌اند بینشی نسبت به نقشه پنج‌ساله است. آنها از زمان ورودشان به نقطه مهاجرتی از هر فرصتی برای روشن کردن احبای محلی درباره ماهیت برنامه فشرده رشد و این که محدوده جغرافیایی آنها چگونه می‌تواند به آن مرحله از توسعه جامعه برسد، استفاده کرده‌اند. در اثر بحث درباره عناوین روحانی که مهاجرین آغاز کردند، احبای در محدوده جغرافیایی اکنون به لزوم گذراندن کتابهای بالاتر جهت مشوق [نوجوانان] و راهنما (تیوتر) شدن پی برده‌اند.

مهاجرین تا کنون به ترویج و تأسیس چرخه‌های سیستماتیک سه‌ماهه فعالیت منطبق با نقشه اقدام کرده‌اند. هیجان خود درباره فرایند رشد مسری شده، به طوری که اکنون سایرین نیز برانگیخته شده‌اند تا خود را برای شرکت در فعالیت‌های آتی تبلیغی که به برقراری برنامه رشد منجر خواهد شد، آماده نمایند. فقط چند ماه بعد از استقرار در محل مهاجرتی، دو جوان مهاجر بیان کردند که ابدأ برایشان میسر نیست توضیح دهند شاهد و ناظر بودن بر احیاء روحانی جامعه دوم آنها در اثر "اٹکاء بر امدادات غیبی و تأییدات الهی حضرت بهاء‌الله" چه موهبتی است و چه عنایتی.

کلمبیا

محدوده جغرافیایی ۶ در منطقه سوکر Sucre در ناحیه‌ای واقع شده که امواج توجه از سوی امر الهی را از دهه ۱۹۷۰ دریافت داشته و ثابت کرده که مستعد و پذیرا است. اما استعداد بالقوه این ناحیه به علت دشواری در تلاش برای ازدیاد منابع انسانی، مورد بهره‌برداری قرار نگرفته است؛ بنابراین به مرور زمان امور امریه در این محدوده جغرافیایی ضعیف شده و به تحلیل رفته است.

در آغاز سال ۲۰۰۷، نهادهای امری در منطقه به دقت محدوده جغرافیایی را مورد بررسی قرار دادند و دو جامعه را انتخاب کردند که روی آنها متمرکز شوند. یکی از دو شهر، به نام چینو، به سرعت در اثر جهودات عضو هیأت معاونت و با کمک یکی دیگر از احبای، احیاء شد. این دو نفر که به صورت گروهی کار می‌کردند برای تسهیل در برقرار حلقه مطالعه بزرگ و بسیار موفق کتاب اول، چند مرتبه به آنجا سفر کردند. دو مهاجر داخلی، هر دو از احبای تعلیم دیده و مخلص، به شهر دوم اعزام شدند تا به طور تماموقت در ارتقای جامعه بهائی مزبور فعالیت کنند.

شهر دوم، به نام سامپوئس Sampués قبلاً دارای دو خانواده بود که به گذراندن سلسله دروس اقدام کرده بودند. آنها به کتاب چهارم رسیده بودند. مهاجرین کار خود را با تمرکز مساعی بر

خانواده‌های مزبور و فرزندان‌شان، منسوبین، همسایگان و دوستان شروع کردند. حلقه‌های مطالعه جدید برقرار شد و در طی یک سال هفت نفر سلسله دروس را تمام کردند و تقریباً همه آنها به طور فعال و جدی به فعالیت‌های اساسی پرداختند.

نهادهای محدوده از همان آغاز نظارت دقیق بر کار دو شهر داشتند و اطمینان حاصل می‌کردند که مهاجرین، مهمانان، و احبابی فعال محلی دارای منابع لازم، بخصوص کتابها و مطالب مربوط به مؤسسه، باشند. بودجه‌ای تعیین و وجوهی در اختیار قرار گرفت. ارزیابی پیشرفت محدوده، از جمله مشاورات هفتگی، در دست اقدام بود. تا اواسط سال ۲۰۰۷، منطقه در حال پیشرفت بود اما تمرکز روشن و جدیت نداشت. بنابراین، به فعالیت‌های سیستماتیک تبلیغی مبادرت شد، و از تعداد معتابیهی از متحرّیان که در اثر فعالیت‌های اساسی جذب شده بودند استفاده شد. این عنصر اخیر - روح تبلیغ - تقویت مورد نیاز محدوده برای ایجاد شور و شوق در میان کلیه احباب، از جمله مهاجرین، را به آن بخشید. حیاتی جدید به حلقه‌های مطالعه در کتابهای بالاتر داد به طوری که به تأسیس حلقه‌های اضافی منجر شد. در ظرف فقط یک سال، ۲۴ نفر از احبابی که سلسله دروس را به پایان رسانده بودند؛ آماده شدند که آنان مبنایی محکم برای شروع برنامه فشرده رشد به شمار می‌آیند.

در ارزیابی این رویکرد موفقیت‌آمیز در حرکت محدوده‌ای جغرافیایی به مراحل بالاتر توسعه، معلوم شد که به علت آنچه که قبلاً محدوده‌های پیشرفته در سایر قسمت‌های کشور فرا گرفته بودند، این امر میسر گردید. به کارگیری این بینش‌ها، ارتقاء سطح منطقه در مدت زمانی نسبتاً کوتاه را در اثر برنامه‌ریزی دقیق و استقرار مهاجرینی که در آن موقع در فعالیت‌هایشان کاملاً پشتیبانی می‌شدند، میسر ساخت.

کامبوج

جامعه کامبوج مترصد حصول هدفش در برقراری برنامه‌های فشرده رشد در کلیه محدوده‌های جغرافیایی تا پایان نقشه پنج‌ساله است. یکی از قوی‌ترین ابزارهایش برای رسیدن به این هدف والا عبارت از استقرار استراتژیک مهاجرین داخلی بوده است. جامعه سالها تجربه در مورد مهاجرین داخلی را انباشته و در نتیجه توانسته رویکردش به استفاده از آنها را بر مبنای اقدام و تأمل و بررسی اصلاح نماید.

ابتدا، درخواست‌های عمومی مطرح شد تا احباب به مهاجرت داخلی قیام کنند، اما اکنون مهاجرین، قبل از اعزام به محدوده‌های مورد نظر، بدقت انتخاب می‌شوند. نهادها و تشکیلات به جستجوی افرادی می‌پردازند که ثابت کرده‌اند دارای بینش نقشه هستند، مدبر و مبتکرند و مایلند دست به ابتکار بزنند، و قبلاً نشان داده‌اند که مایلند ایثارگرانه به خدمت بپردازند.

محدوده جغرافیایی پورسات به عنوان مکان یادگیری برای مهاجرین داخلی ایجاد شده، بنابراین کلیه مهاجرین آتی قبل از حرکت به سوی نقاط مورد نظر در اینجا تحت تعلیم قرار می‌گیرند تا مطالب تکمیلی را علاوه بر آنچه که قبلاً در دوره‌های مؤسسه فرا گرفته‌اند، بیاموزند. اگر مهاجرین بالقوه دارای منسوبینی در مناطق بکر کشور باشند، در آن مناطق مستقر می‌شوند و ابتدا در منزل اعضاء خانواده سکونت می‌کنند. اگر کسی را نداشته باشند، همراه با عضو هیأت معاونت به مناطق امکان‌پذیر سفر می‌کنند تا جمعیت مستعد را بیابند. تجربه نشان داده که اکثر گروه‌های مستعد در کامبوج، نوجوانان، جوانان، و معلمین مدارس دولتی هستند، بنابراین مهاجرین غالباً نزدیک مدرسه سکونت اختیار می‌کنند.

این مهاجرین تعلیم دیده نه تنها قادرند فعالیت‌های اساسی را شروع کرده استمرار بخشند، بلکه می‌توانند برنامه‌ریزی کرده و آن را اجرا نمایند. آنها یاد گرفته‌اند چگونه با پدرها و مادرها ملاقات نمایند و توضیح دهند که امر الهی چگونه می‌تواند برای پسران و دختران آنها مفید باشد. آنها می‌دانند چگونه با همسایگان ملاقات نمایند و آنها را وارد گفتگوهای هدفمند سازند. آنها قادرند به دوستان جدیدشان بینشی بدهند که چگونه جامعه آنها را می‌توان با استفاده از تعالیم حضرت بهاءالله ارتقاء و اعتلاء بخشید. اگرچه آنها مبنای باثبات و محکمی برای رشد جامعه تأمین می‌کنند، اما به تنهایی کار و فعالیت نمی‌کنند. نهادهای امری اطمینان حاصل می‌کنند که مهاجرین به وسیله گروه‌های تبلیغی که از سایر جوامع برای مساعدت در ملاقات و تبلیغ می‌آیند پشتیبانی شوند. این استقرار سیستماتیک منابع انسانی تعلیم دیده، به تثبیت امر مبارک بر مبنای محکم در مناطق غیرمفتوحه، و پیشرفت سریع در سایر محدوده‌های جغرافیایی در حال توسعه، منجر می‌شود. این یکی از تدابیر کلیدی برای مظربیت نقشه است.

نمونه‌های دیگری از استفاده مؤثر از مهاجرین

ترکیه: خانمی از مهاجرین داخلی در محدوده جغرافیایی آماسیا که در اولویت قرار داشت کارش را با تشکیل حلقه‌های مطالعه با بهائیان که کم‌فعالیت هستند شروع کرد. او همچنین مجهوداتش را بر یکی از متحرّیان حقیقت متمرکز ساخت که تازه همسرش را از دست داده و در جستجوی جواب‌های روحانی بود. با عشق و تبلیغ صبورانه این خانم، مرد مزبور ایمان آورد. مهاجر مزبور در مطالعه کتاب اول به همراهی با وی ادامه داد. از آن مهتر این که، او را در روستای دیگری وارد فعالیت تبلیغی کرد. این فرد جدیدالایمان در روستای مزبور توانست، با مساعدت مهاجر مزبور، برای اولین بار مرد جوانی را به ایمان به حضرت بهاء‌الله هدایت نماید و به این وسیله حلوت تبلیغ را چشید. یکی از شاهدان اظهار داشت "چه زیباست که آدمی بتواند ببیند این برادر روحانی جدیدالولاده روی پای خویش می‌ایستد و به خود مکی می‌گردد."

اتیوپی: هشت مهاجر کوتاه مدّت، بعد از برنامه آموزشی دو هفته‌ای، در محدوده‌های جغرافیایی آداما، پاداواکو، و دبره زایت که در اولویت بودند، مستقر شدند. آنها توانسته‌اند فعالیت‌های مؤسسه و حلقه‌های مطالعه را اداره نمایند، و با احبّای محلی در اجرای فعالیت‌های اساسی و مجهودات تبلیغی دسته جمعی همراهی کرده‌اند. مشاورین گزارش کردند که مهاجرین مشغول جهت‌دهی احبّای جوان به سوی چارچوب نقشه هستند و "نیروی جدیدی برای خدمت به امرالله در جوانان القا می‌کنند."

ایالات متّحده: وقتی یک منطقه کم‌درآمد در سان دیه‌گو، واقع در محدوده جغرافیایی کالیفرنیا محلّ تمرکز فعالیت تبلیغی مستقیم شد، دو تن از احبّاء اینارگرانه به عنوان مهاجر داخلی قیام کردند و به آنجا نقل مکان نمودند تا به عنوان حامی و پشتیبان برای محله مزبور خدمت نمایند. طولی نکشید که منازل آنها به مرکز فعالیت‌ها برای آنچه که به سرعت "دهکده بهائی" می‌شد، تبدیل گردید. احبّاء و سایرین در محله مزبور تحت تأثیر قرار گرفته بودند که این دوستان محلّ اقامت خود را تغییر داده‌اند تا با آنها باشند و برای رشد روحانی به آنها کمک کنند. مهاجرین منازل خود را برای فعالیت‌ها، از جمله دعای خصوصی، حتّی در اوقاتی که خودشان در منزل نیستند، در اختیار قرار دادند. حضور آنها در محله مزبور تعداد فعالیت‌های اساسی را افزایش داده و تعامل با احبّای جدید و متحرّیان را به طریقی طبیعی‌تر به صورت بخشی از حیات روزانه میسر ساخته است.

تحت توجّهات دارالتبلیغ بین‌المللی برای مؤسسه مشاورین تهیه شد. تمام یا بخشی از این نشریه را می‌توان بدون اخذ اجازه از دارالتبلیغ بین‌المللی، تکثیر یا داخل جامعه بهائی توزیع نمود. گزیده‌هایی از گزارش‌ها را می‌توان از لحاظ گرامر، وضوح، یا درازا مورد ویرایش قرار داد.